...IE

...CARACTE-
...ATULUI ?

...IN ACEST
...E ÎN EȘA-
...DE CE ?

...RINSE ÎN
...URUL DI-
...SEZONUL

...tele mele (care sînt, de
...or) :
...che — mi-a fost adversar
...ebuie să spun că la fie-
... îmi făcea altă fentă ;
... de fantezie, curajos și
...mț al porții ; cultivîn-
... și ducînd viața care
...balistului de performan-
...acest tînăr de 20 de ani
... unul din marii noștri

...Popescu — bun condu-
...c, fin tehnician, s-a a-
...Universitatea Craiova și
...iesc că dacă va merge
...um se va afirma pe vii-
...otul național ;
... o extremă rapidă,
...tioare", care se duce cu-
...poartă (nu se mulțu-
...ntrările stereotipe și
...ficace ale extremelor
...marchează goluri ;
... dribling excelent, ex-
...n start irezistibil ; dacă
... el și nu îl aștepți la
...i, în momentul în care
... ești pierdut ; nu-l mai
...cum.
... fundaș serios, solid.
...ite artificii inutile, îți
...e în joc ; este tipul fun-
... care au nevoie echipele

Emerich VOGEL

Cunoscînd nivelul la care se lucrează la echipele noastre din divizia A și comparîndu-l cu antrenamentele echipelor similare de peste hotare mi-am formulat convingerea că procesul de antrenament, numărul și durata antrenamentelor sînt suficiente la noi și că, de fapt, ar trebui să asigure echipelor noastre un randament

superior celui din campionat și chiar din întîlnirile internaționale. Prin aceasta nu vreau să afirm că procesului de instruire nu i s-ar putea aduce îmbunătățiri în ce privește conținutul antrenamentelor, valoarea și eficiența unor exerciții. Dacă, însă, procesul de *antrenament nu dă totuși rezultatele dorite, aceasta se datorește faptului că participarea jucătorilor la pregătire este cu totul insuficientă. Și aici ne diferențiem de echipele străine.*

Nu numai volumul de lucru determină eficiența antrenamentelor, ci și — în primul rînd — CUM SE LUCREAZĂ la antrenamente și CÎT DE CORECT ȘI INTENS.

De aceea, eu socotesc că cadrul în care s-a lucrat pînă acum ar fi suficient, cu condiția însă ca munca depusă de jucători să fie considerabil îmbunătățită ca participare, atenție, interes la nivelul conștiinței jucătorilor de performanță. Orice am întreprinde în domeniul instruirii, fără această participare a jucătorilor nu vom putea realiza vreun progres. În această direcție trebuie îndreptată toată atenția și toate eforturile, de la secțiile de fotbal și pînă la organele competente ale federației.

Trebuie eliminată și combătută prin toate mijloacele care ne stau la dispoziție, mentalitatea bunului plac față de pregătire. În același timp trebuie luptat pe toate căile pentru statornicirea în rîndul jucătorilor a unui real simț de răspundere pentru propriul lor nivel de pregătire și de progres permanent. Prin aceasta nu înțeleg numai timpul afectat antrenamentului propriu zis, ci și modul de viață între antrenamente, adică acel „antrenament invizibil" de care se vorbește.

Consider că în această direcție trebuie să se îndrepte toate eforturile noastre, cu atît mai mult cu cît posedăm destule elemente dotate bine din punct de vedere fizic și tehnic și cu spirit tactic inventiv, dar care rămîn nedezvoltate la potențialul maxim tocmai din cauza că printre cei mai mulți există o condamnabilă atitudine de nepăsare, superficialitate, comoditate față de obligația lor elementară de a se pregăti în raport cu posibilitățile lor și interesele fotbalului românesc.

Aceasta cred că este prima măsură generală care trebuie luată. Pe echipe, apreciez că fiecare antrenor știe destul de bine ce are de făcut în perioada de întrerupere, pînă la reluarea campionatului.

Titus OZON

Această atît de importantă perioadă de întrerupere este spațiul ideal pentru antrenorii CU IDEI, care acum pot pune bazele unui joc nou pentru sezonul de primăvară. Acum se pot fixa jaloane, și nu numai jaloane, ci și destule automatisme, eliminînd experimentele atît de riscante (și care de cele mai multe ori se plătesc) din perioada competițională.

Aș vrea totuși să fac, relativ la această mult discutată perioadă de întrerupere, o referire pe care eu o consider esențială : această perioadă are, prin împărțire în timp, ca și prin scop, o dublă natură : de ODIHNĂ pentru refacere și de PREGĂTIRE.

Eu consider că odihna în această perioadă trebuie să fie, obligatoriu, într-adevăr... odihnă. Jucătorii noștri (mai ales după încărcatul program din această toamnă) *AU NEVOIE* de odihnă suficientă pentru a se reface. *Avem însă antrenori care fac greșeala de a supune pe jucători la eforturi continue sub pretextul... științific al „odihnei active" (vezi cazul de anul trecut al echipei Dinamo Pitești care în retur a scăzut de la etapă la etapă terminînd campionatul total lipsită de vitalitate).*

Turneele lungi în această perioadă sînt, după părerea mea, total neindicate ; jucătorii se întorc în țară vlăguiți (din țările calde vin cu tot felul de fenomene de dezhidratare ; un exemplu de anul trecut care îmi vine în minte : Vîșu, de la Steaua) și intră în campionat fără nici un repaus.

Ne întrebăm apoi, candid, de ce sînt slabe meciurile noastre de campionat ?

Valeriu CĂLINOIU

După părerea mea, săptămînile de pauză oficială trebuie utilizate pentru punerea în practică a măsurilor pe care fotbalul nostru le așteaptă și care nu mai pot fi amînate. Cele mai importante direcții spre care trebuie îndreptate eforturile sînt :

— AȘEZAREA PE BAZE NOI, ORGANIZATORICE, A RAPORTURILOR CLUB-JUCĂTORI.

— O FORTIFICARE A CORPULUI TEHNICIENILOR.

La primul punct, sînt pentru introducerea contractelor cu stipulații precise asupra obligațiilor clubului față de jucători, dar și ale jucătorilor față de cluburi. Preconizez mărirea responsabilității jucătorilor în privința prezenței, seriozității și disciplinei la antrenamente ca și asupra minimelor obligații ale jucătorilor la partidele oficiale. Capitolul „prezența în echipa națională" trebuie onorat așa cum se cuvine, și ca stimulare a internaționalilor dar și ca rigori pe care aceștia trebuie să le suporte în cazul unor prezențe dezonorante sub tricoul reprezentativ.

La al doilea punct, propun aducerea măcar a unui antrenor străin — ca responsabil tehnic al selecționatei naționale — care ar reprezenta un element al echilibrului, obiectivității și clarviziunii în decizii, foarte utile momentului străbătut acum de fotbalul nostru. Cred că putem urma și noi exemplul Bulgariei sau R.D. Germane care au reușit, prin aducerea lui Vytlacil *și, respectiv,* Karoly Soos, *să declanșeze o etapă cu bune rezultate pentru fotbalul din țara respectivă.* Condiția principală a realizării acestui deziderat este, după părerea mea, ca tehnicianul care va fi adus să reprezinte o valoare, să fie un antrenor de prima mînă ; altfel, înseamnă să facem o treabă de mîntuială și fără efect. *Dacă s-ar putea, cred că ar fi bine să ne asigurăm concursul a mai multor tehnicieni de valoare de peste hotare, lîngă care să lucreze antrenori tineri, de-ai noștri. S-ar forma astfel, prin practică, o nouă serie de tehnicieni, de o concepție și pregătire superioare".*

Gheorghe PAHONȚU

Am o propunere concretă : în perioada de întrerupere, mai precis la reluarea antrenamentelor, CRED CĂ AR FI FOARTE BINEVENITĂ O PREGĂTIRE CENTRALIZATĂ, PENTRU CÎTE 3—4 ECHIPE.

Un asemenea mod de pregătire ar avea mai multe avantaje :

a) S-ar putea face interesante și utile schimburi de experiență. Admițînd că una dintre cele 3—4 echipe ar avea o foarte bună metodă de pregătire, ea s-ar generaliza și, în loc de 20 de jucători în formă optimă, ar fi 60 sau 80.

b) Între jucători ar exista un mediu emulativ, o competiție utilă chiar și în această perioadă pregătitoare.

Aș mai adăuga faptul — atît de verificat — că perioada de întrerupere de iarnă este, într-un fel, „cheia campionatului". O cheie cu care cîștigi titlul și, simetric, fără de care, retrogradezi...

După părerea mea, în această perioadă jucătorii trebuie să aibă o viață cîntărită cu balanța farmaceutică, de o sportivitate spartană. În perioada de întrerupere, jucătorii se încarcă cu „combustibil" care trebuie să-i țină 13 etape. După cum am văzut în atîția ani, sînt fotbaliști care, după 3—4 etape, „dau în primire", cedează, se chinuie și ei și chinuie și echipa.

ECHIPELE	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
STEAUA București		2-3	4-4	4-0	2-0	1-2	1-0	1-2	2-0	1-1	2-1	1-0	1-1	2-0
F.C.ARGEȘ Pitești	3-2		2-0	0-2	2-0	4-0	0-0	1-3	2-0	1-0	0-1	1-1	3-1	0-0
FARUL Constanța	4-4	0-2		1-0	1-1	4-0	0-1	1-1	2-1	0-1	1-0	4-0	1-0	0-1
UNIVERSITATEA Craiova	0-4	2-0	0-1		0-1	1-2	0-2	4-0	4-2	2-1	2-0	2-2	1-0	1-0
UNIVERSITATEA Cluj	0-2	0-2	1-1	1-0		2-0	1-0	2-3	1-1	2-1	0-2	4-2	2-2	1-0
DINAMO Bacău	2-1	0-4	0-4	2-1	0-2		3-1	1-2	0-3	3-2	1-0	0-3	3-1	3-1
U.T. Arad	0-1	0-0	1-0	2-0	0-1	1-3		2-1	0-1	1-2	1-2	1-0	2-0	1-0
A.S.A. Tg. Mureș	2-1	3-1	1-1	0-4	3-2	2-1	1-2		0-1	0-0	1-1	2-1	1-4	0-1
RAPID București	0-2	0-2	1-2	2-4	1-1	3-0	1-0	1-0		3-1	0-1	2-3	1-1	1-0
JIUL Petroșeni	1-1	0-1	1-0	1-2	1-2	2-3	2-1	0-0	1-3		1-3	0-0	3-0	4-0
PETROLUL Ploiești	1-2	1-0	0-1	0-2	2-0	0-1	2-1	1-1	1-0	3-1		0-1	0-1	2-3
DINAMO București	0-1	1-1	0-4	2-2	2-4	3-0	0-1	1-2	3-2	0-0	1-0		0-0	1-1
PROGRESUL București	1-1	1-3	0-1	0-1	2-2	1-3	0-2	4-1	1-1	0-3	1-0	0-0		1-1
STEAGUL ROȘU Brașov	0-2	0-0	1-0	0-1	0-1	1-3	0-1	1-0	0-1	0-4	3-2	1-1	1-1	

RETURUL LA 10 MARTIE!

O amînare de două săptămîni a reluării campionatului cauzată de turneul din Brazilia și de alte probleme

Din nou vacanță de iarnă ! Teoretic vacantă, odihnă de circa două luni, practic o întrerupere a campionatului în care o bună parte din jucători vor continua activitatea prin turnee peste hotare. Dintre aceștia, componenții lotului reprezentativ, înapoiați astăzi de la Aachen unde au susținut un meci cu echipa locală, pleacă vineri 22 decembrie într-un turneu de 50 de zile în Africa și America de Sud, în Brazilia. Un turneu lung, cu un itinerar turistic atractiv, dar încărcat de jocuri, obositor, contractat și efectuat din rațiune financiară, care interesează fotbalul nostru în vederea unor îmbunătățiri materiale importante ale bazelor sportive și cluburilor. Turneul cere însă eforturi deosebite din partea jucătorilor și cluburilor. Jucătorii vor avea nevoie de o perioadă de recuperare a eforturilor din acest turneu, iar echipele vor fi în situația de a nu-și putea pregăti efectivul în totalitatea lui și de a se găsi în formație completă abia cu 10 zile înaintea returului campionatului, programat să fie reluat la 26 februarie 1968.

Aflată în fața unei situații delicate, federația, inițiatoare și organizatoare a turneului, a trebuit să fie înțelegătoare față de sacrificiile la care a obligat cluburile și să amîne cu două săptămîni începerea meciurilor din returul Diviziei naționale A, la 10 martie 1968 în loc de 26 februarie 1968. Această decalare a fost favorizată și de calendarul internațional care nu obligă la o pregătire timpurie. Primul meci internațional al anului 1968, programat la 8 mai la Belgrad, cu Iugoslavia, oferă timp de pregătire, chiar dacă întîlnirea va fi devansată cu 10 zile, la 28 aprilie, la cererea federației iugoslave, sosită recent la forul nostru de specialitate.

Ce preocupări are în prezent federația ? Președintele său interimar, ing. Ion Dumitrescu, și secretarul general prof. Ion Șiclovan, au luat parte la începutul acestei săptămîni la ședința președinților și secretarilor generali de federații convocată de Uniunea Europeană de Fotbal Asociație (U.E.F.A.) la Zürich, în vederea definitivării unei propuneri U.E.F.A. ca pe viitor campionatul Europei să fie în același timp și criteriu pentru calificările la turneul final al campionatului mondial.

Înainte de plecarea acestora, biroul federal a discutat despre organizarea unor serii de acțiuni pe timpul vacanței.

Prima dintre acțiunile preconizate va fi o ședință a antrenorilor divizionari A, programată la 28 decembrie, cînd vor fi supuse discuției și definitivării o serie de proiecte, la care s-a lucrat în aceste luni, privitoare la organizarea cluburilor și statutul jucătorilor.

A doua acțiune va fi un curs de perfecționare a antrenorilor care urmează să se țină la București, de la 5 la 12 ianuarie 1968, cu participarea unor antrenori străini.

Biroul federal are în față o serie de probleme încă nerezolvate care așteaptă răspuns de mai mult timp. **În afara problemei reorganizării cluburilor și stabilirii unor relații mai precise între cluburi și jucători, trebuie soluționată și formula viitorului sistem competițional 1968/69. Cele mai multe propuneri sînt pentru mărirea la 16 a numărului de echipe în Divizia națională A și se pare că soluția are multe șanse de reușită.** Anunțarea ei din timp se impune pentru a nu se crea mai tîrziu situații echivoce.

Reorganizarea pe baze mai temeinice a colegiilor centrale de antrenori și arbitri și a stabilirii unor relații precise ale acestora cu colegiile subordonate se impune de asemenea să fie soluționate.

Există, pe de altă parte, o latură de cea mai mare importanță pentru activitatea federației și a fotbalului și anume aceea a direcției tehnice. Înființarea acestei direcții, deși a fost salutată la timpul potrivit cu mult entuziasm, am putea spune că s-a născut moartă. În primele luni ale reorganizării federației, atribuțiile selecționerului unic se suprapuneau cu acelea ale directorului tehnic. După renunțarea la funcția de selecționer unic, directorul tehnic a devenit și antrenor al echipei reprezentative, astfel că cele două funcții deosebite s-au contopit și, curios, în ambele ipostaze de care am amintit, în inferioritate s-a aflat functia de director tehnic. Atunci, de ce a fost înființată ? Nevoia unei direcții tehnice se resimte totuși de multă vreme în fotbalul nostru. Aceasta a luat, însfîrșit, ființă, dar numai pe hîrtie. **Acum, directorul tehnic, antrenor al lotului reprezentativ, pleacă cu echipa în turneul de 50 de zile. Cine va rezolva problemele tehnice ? Ce indicații au primit echipele divizionare pentru antrenamentul de iarnă ? Cine va coordona, cine va controla din punct de vedere tehnic activitatea pe timpul iernii ?**

Este, deci, nevoie, fie de un nou director tehnic, fie de un alt antrenor al echipei naționale !

După cum **propunerea mai veche de a se apela la serviciile unor antrenori străini pe o durată de timp, dar antrenori reputați, devine acum de mare actualitate,** mai ales că salarizarea acestora poate fi rezolvată din valuta încasată de pe urma turneelor echipelor peste hotare.

Aurel C. NEAGU